

PO STOPINJAH STAROLOŠKEGA ROMARJA

Tončka Trilar

Že lansko leto je starološka župnija uvrstila na seznam knjižnih novitet novo knjižico Starološki romar s podnaslovom vodič po staroloških cerkvah. Že več let je župnik dr. Alojz Snoj želel in načrtoval ta vodič, saj je že pred nekaj leti škofjeloški umetnostni zgodovinar dr. France Štukl napisal tekst z opisi matične župnije in podružničnih cerkva. Potrebno pa je bilo kar nekaj mesecev, da so loški in starološki fotografi posneli vse potrebne fotografije za ilustracijo dela. Uredniško delo je opravil Pavel A. Florjančič, tehnično izvedbo pa smo prepustili založbi Salve in tamkajšnjemu odličnemu računalničarju Jožetu Šenku, ki se je izkazal že pri postavitvi starološke kronike.

Tako smo dobili drobno knjižico na 42 straneh, kar bogato opremljeno z fotografijami, ki nas vodi po poteh od farne cerkve v Stari Loki, preko Križne gore na Planico, od tu v Crngrob, nato še v vas Pevno in h kapeli Jezusovih blagrov v Papirnici.

Že lansko jesen je knjižica zvalila upokojensko skupino, ki jo vodita Matevž in Tončka Trilar, na pohod po teh poteh. Strokovni vodič je bil A. Pavel Florjančič. Odziv je bil kar dober in izlet uspešen. Pohod je trajal kar šest ur.

Letos pa je pobuda za tovrstno romanje prišla iz prosvetnega društva »Sotočje«. Povabilu se je odzvalo 29 romarjev, najmlajši med njimi je bil šestleten Jakob, ki je pogumno prehodil vso pot. Med romarji so bili tudi Ljubljanci in Kranjčani.

Romarje nas je zjutraj ob 8.30 v farni starološki cerkvi najprej pozdravil domači župnik dekan dr. Alojz Snoj in nam podelil poseben romarski blagoslov. Nato smo v lepem sončnem jutru odšli na pot proti Križni gori. Ubrali smo jo kar po bližnjici do Caverne in v dobri uri in pol dospeli do Križne gore, kjer smo ujeli sveto mašo. Lep začetek romanja! Med potjo do Planice smo zapeli molitev »Angel Gospodov«. Na Planici smo si najprej ogledali nekaj let staro cerkvico in počakali na konec svete maše, ki jo je opravil g. Rudi Koncilija. Z njim smo doživeli prijetno srečanje. V notranjosti cerkvice smo občudovali tri vitražna okna, narejena po motivih Maje Šubic, ki prikazujejo prizore Marijinega oznanjenja. Cerkev krasi lep, na steklo narisani Križev pot, izdelek že pokojne Anice Zaletel iz Radovljice. Po krajšem oddihu smo se spustili po poti proti Crngrobu. Po gozdni poti je bila hoja prijetna, razvil se je pogovor in pot je bila zato krajša. Pričakala nas je še vedno hladna, a vedno lepa cerkev Marijinega oznanjenja. Posedli smo in poslušali zanimivo razlago zgodovine cerkve. Začetki segajo tja v 14. stoletje, v cerkvi so prisotni romanski elementi, gotika in kasnejši barok. Ima največji zlati oltar na Gorenjskem s sto figurami. V njej je najstarejša freska iz l. 1300, preko 300 let stare baročne orgle in še veliko zanimivosti.

Kot v vseh prejšnjih cerkvah smo tudi tu zmolili desetko častitljivega dela Rožnega venca. Zunaj je močno pihalo in oblaki so napovedovali dež. Pohiteli smo na pot proti vasi Pevno, kjer smo si ogledali gotško cerkvico, posvečeno sv. Uršuli. V njej je še kip sv. Florijana, sv. Apolonije, sv. Neže. V prezbiteriju so ohranjeni še gotski obod in dva sklepnika. Po molitvi smo pohiteli proti Papirnici. Začelo je rahlo deževati, zato smo jo ubrali kar po bližnjici.

V Papirnici sta nas pričakala g. Janko Žagar in organist Franci Svoljšak in nas sprejela v kapeli Jezusovih blagrov. G. Žagar nam je prebral šmarnice, zmolili smo litanije in peli Marijine pesmi. Za zaključek smo molili še zadnjo desetko častitljivega dela Rožnega venca. Tako smo v romarskem duhu zaključili naše romanje od cerkve do cerkve.

Lačne in utrujene so nas povabili pod skedenj, kjer nam je prijazen domačin že ponudil tople čevapčiče in klobase. Člani Sotočja pa so prispevali še posladek.

Hvala vsem, ki ste se udeležili tega romanja, tudi v bodoče želimo sodelovanja z vami.

Lepa hvala vsem, ki ste kakorkoli pripomogli, da je bilo naše romanje tako lepo doživeto tudi v duhovnem smislu. Upajmo, da postane romanje tradicionalno vsako leto v mesecu maju.